

Правові засади відеозйомок. Чому не всіх можна знімати на відео?

Останнім часом, з появою різних гаджетів, особливо мобільних телефонів, фото-відео зйомки стали частиною нашого життя і люди часто навіть не звертають на це уваги та не замислюються над можливими правовими наслідками своїх дій.

Люди беруть свої камери з собою в різні місця і фотографують або знімають на відеокамеру все, що бачать навколо – природу, тварин, людей. Фотографуючи певні події, пейзажі чи пам'ятки архітектури ми ніколи не звертаємо увагу на людей, які зовсім випадково потрапляють до об'єктивів наших камер. Це особливо стосується людей у військовій формі та військових об'єктів. **Ця випадковість може довести до суду, тому що не всіх і не всюди можна знімати на фото чи відео.**

Від відеореєстраторів на автомобілях та систем зовнішнього спостереження до зйомки працівників в офісі підприємці використовують відеозйомку не тільки для збереження майна або охорони порядку, але і як запобігання протизаконним діям представників влади або співробітників компанії. І якщо на відео потрапив хтось, хто зовсім цього не хотів, суд може стати на його бік, адже стане відомо, що зйомка була протизаконною.

Під поняттям «фото-, кіно-, теле-, чи відеозйомка» слід розуміти процес фіксації фактів на відповідні фото-, кіно-, теле-, чи відеоносії.

Оскільки процес відповідної зйомки може суттєво порушувати певні особисті немайнові права фізичної особи – Цивільний кодекс України передбачає, що фізична особа може бути знята на фото-, кіно-, теле- чи відеооплівку лише за її згодою. Згода фізичної особи може виражатись як у письмовій, так і в усній формі в залежності від обставин, при яких провадиться відповідна зйомка. Невтручання в особисте і сімейне життя при проведенні фото-, кіно-, теле- і відеозйомок керується цивільним законодавством, а саме ст. 307 Цивільного кодексу України. Стаття цього закону захищає права НЕ ПОСАДОВЦЯ, а фізичної особи. З того моменту, як Ви заступили на робочу зміну, до того часу, як Ви підете додому – ТАК, Вас можна

знімати. З часу, як Ви «здали зміну», Ви перетворюєтесь на «фізичну особу» і маєте право заборонити зйомку відносно Вас.

Згідно із Законом «Про інформацію» під конфіденційною розуміють інформацію про фізичну особу та інформацію, доступ до якої обмежена фізична або юридична особа для всіх, крім суб'єктів владних повноважень.

Також не у всіх публічних місцях можна знімати.

Публічні (громадські) місця — це ті, де можуть бути присутні ті, хто не є членами сім'ї чи близьким знайомими; де людина не сподівається усамітнитися або якимось чином розкривати своє приватне життя з упевненістю, що цього ніхто не побачить. Тобто, це вулиці, площі, людні місця, кімнати для переговорів або робочий кабінет, де можна зустріти сторонніх.

Відкриті фото- та відеозйомка у громадських місцях абсолютно законні і для них не потрібна письмова згода громадян, але якщо якась людина підійшла до Вас і сказала, що вона забороняє себе знімати, Ви повинні відредагувати свій відзнятий матеріал і не знімати цю людину, якщо вона є фізичною особою, а не посадовцем в даний момент. Не можна знімати без дозволу в транзитних будівлях, будівлях суду, урядових будівлях. Якщо це заважає поліції, пожежникам або медичним працівникам, зйомка теж заборонена. Не можна знімати в громадських місцях, які є приватною власністю, за умови, якщо є попередження про заборону зйомок. Але в окремих випадках не можна знімати, навіть відкрито, в тих місцях, що визнані місцями особистого користування (туалети, роздягальні, ванні кімнати) – це прямо заборонено законом.

Отже, потрібно пам'ятати, що існує певний перелік заборон, на фото-, кіно-, теле-, відео зйомки і, перш ніж вмикати камеру, слід подумати, чи не обернеться це позовом до суду. Разом з тим ці закони про заборону захищають і Ваші особисті немайнові права, оскільки об'єктом небажаних зйомок можете стати і Ви особисто.

*Олена Білоус, юрисконсульт
Соціально-психологічного центру м. Славутич
(за матеріалами Інтернет-ресурсів)*

Селфі – чума ХХІ століття

Бажання якомога частіше робити селфі та викладати свої фото в соцмережі поступово переростає в загальну захопленість. Все частіше в новинах ми чуємо про загибель молодих людей під час зйомок «крутого» кадру. І не зрозуміло, що за цим стоїть, гонка за вподобайками під фото, залежність чи просто нова модна тенденція, яка пройде сама собою. Спробуємо розібратися.

Слово «селфі» визначається наступним чином: «фотографія самого себе, як правило, зроблена за допомогою смартфона або веб-камери і розміщена в соціальних мережах». Психологи Американської психіатричної асоціації не перший рік досліджують цю проблему і прийшли до висновку, що активно фотографувати самих себе й виставляти ці фото в соцмережі – один із видів неврозу нав'язливих станів. Цей розлад (для якого було придумано назву – селфіт) – схожий із маніакальним. Перебуваючи в цьому стані, людина робить десятки селфі на день з однією метою: отримати схвалення у вигляді «лайків» як підтвердження своєї значимості.

Наразі виділяють 3 стадії цього «захворювання»:

1 стадія: людина робить селфі щонайменше 3 рази на день, але не виставляє їх у соцмережі;

2 стадія: людина фотографує себе мінімум 3 рази на день і розміщує фото в інтернеті;

3 стадія: людина робить селфі в будь-який зручний момент, понад 6 разів на день, і розміщує їх у соцмережах. Їй хочеться знімати себе цілодобово, і вона не контролює цей стан. Яскравий приклад «гострого селфіту» – 19-річний британський студент Денні, який щодня робив по 200 фото самого себе, витрачаючи на це по 10 годин.

Причини «захворювання» селфі

Селфіт – це комплекс заниженої самооцінки та гострої нестачі живого спілкування. До нього схильні ті люди, які мають схильність до розвитку залежностей. Як і кожна залежність, селфіт розвивається поступово, переростаючи в одержимість з появою чергового «лайка» під фото. Отриманий «лайк» розцінюється людиною як «ти супер», і ця похвала перетворюється на життєву необхідність. У разі невдачі, наприклад, не отримавши бажаної кількості «лайків», людина-селфіт відчуває стрес: злиться, сумує,

не знаходить собі місця. Ці прояви дуже нагадують ломку, тільки в цьому випадку вона психологічна.

Також залежність від селфі призводить до того, що в пошуках незвичайного кадру людина навіть ризикує своїм життям: намагається сфотографувати себе на даху поїзда, на лінії електропередач або на залізничних коліях. В Україні зафіксовано вже кілька таких нещасних випадків. Більшість із постраждалих-селфітів – підлітки, які в гонитві за красивими знімками та ефектними кадрами йдуть на невинуваті жертви.

Деякі психотерапевти наполегливо рекомендують лікувати селфізм, а деякі вважають всі розмови про подібну залежність перебільшенням, кажучи, що селфі – це лише мода, яка, так чи інакше, коли-небудь закінчиться. А як вважаєте ви?

*Юлія Штилевська,
практичний психолог
Соціально-психологічного центру м. Славутич
(за матеріалами Інтернет-ресурсів)*

Шановні учасники АТО та члени Ваших родин!

При Соціально-психологічному центрі м. Славутич діє служба психологічної та правової допомоги

«Телефон довіри»

Кваліфіковані фахівці-психологи та юрист нададуть Вам підтримку у подоланні особистих та сімейних психологічних і правових проблем.

Телефони служби:

095-467-64-08,

067-850-91-16

Графік роботи «Телефону довіри»:

понеділок – п'ятниця

з 9.00 до 13.00, з 14.00 до 18.00